

de specielle Tilfælde, paa hvilke en saa stor Commune som Kjøbenhavn er saa rig, saa er dette hverken mere eller mindre, end hvad der er Tilfældet med alle Betsatningsnormer. Det Fortrin har det fremfor den nu i Forslag bragte Betsatning efter Skjøn, at det er simple og lettere at bringe til Udførelse, og at det ubeløfter en Vilkaarlighed, som selv under de største Bestræbelser af Paaligningscommissionen for at holde sig frie for Paavirkninger fra uden og fra inden, dog letteltigen turde lede til, at der nedad kræves hvad ikke burde kræves, og opad fordres mere, end billigt kan fordres og mere end der turde være retsfærdigt og klogt.

Skjøndt jeg saaledes antager, at min Plan for en Paaligning af Hjælpestaten med alle dens Ufuldkommenheder er at foretrække for den, som Fleerheden af Udvalget har anbefalet, saa har jeg dog ikke villet stille noget Ændringsforslag, fordi jeg ikke vil foretage Noget, der kunde forhindre, at en Stat, der er aldeles fornøden for Hovedstadens Commune, kan udkomme, og fordi denne Stat, som provisorisk, om ikke ret mange Aar vil vorde underkastet en fornyet Behandling, i hvilken de i Mellemtiden vundne Erfaringer ville komme til at udøve al den Indvirkning, som de have Krav paa

Da der paa de forestaaende Betragtninger ikke er bygget noget Ændringsforslag, troer Udvalget at kunne afholde sig fra en dybtgaaende Kritik, der vel nærmest vilde have at undersøge, hvorvidt en Afgift efter Huusleien dog ikke tilsidst vilde falde tilbage paa de faste Giendomme, som man er enig om ikke kunne bære meget større Skatter, og hvorvidt Huusleien er en pålidelig Maalestof for Skatteevnen. Udvalget erkjender nemlig, at Sagen i hvert Fald fortjener nærmere Overvejelse og selv ved Udførelsen af den nu foreliggende Lov kan være et veiledende Moment for det Skjøn, hvorpaa denne er bygget.

Efterat have forudsøkket disse mere almindelige Bemærkninger, skulle vi gaae over til at omtale de enkelte Paragrapher af Lovudkastet.

Med Hensyn til den 1ste Paragraph, da er den aabenbar af en aldeles overordnet Bestyrdning og Bægt mod de øvrige Bestemmelser i Lovudkastet, thi herved er det, at der paalægges ikke alene dem, der hidtil have været aldeles fritagne for personlig Skat, at deeltage i den nye Skat, som kaldes Hjælpestat, men ogsaa Næringsbrugerne, der allerede svare en personlig Skat af deres Næring, tillige at svare Skat efter deres Formue og Leilighed: Gyne eller Vilkaar, hvormod de øvrige Paragrapher kun omtale, af hvem denne Skat skal paalignes, til hvad Omfang eller Størrelse den kan stige, og Controlsen mod Forurettelse, hvilke nærmest kunne betragtes som administrative. Det maa derfor være ønskeligt, om denne Paragraph kunde affattes saa tydelig og klar som muligt, saa at der ikke letteltigen kan opstaae Spørgsmaal om, hvem og hvad det er, der skal undergives den nye Skat, hvem og hvad derfra maa undtages. I denne Henseende forekommer det Udvalget, at den sidste Linie: „dog at berunder ikke medtages den Indkomst, hvoraf Næringsstat svares“, der vel efter Communalbeskyttelsens Forslag Ord til andet er bleven optagen, men dog kun foreslaaet saaledes for at forhindre, at den Næringsdrivende skulde beskattes paa dobbelt Maade, først efter sin Besdrift og dernæst efter Netto-Indtagten efter Fradrag af Næringsstaten — kan lede til, at en meget stor Deel Næringsdrivende, hvis Gyne og Vilkaar egne sig til at ansættes i Hjælpestat, kunde blive fritagne for denne Skat, hvad dog neppe kan være Meningen.

Sees hen til Præmisserne, skulde ifkun de Næringsdrivende deeltage i Hjælpestaten, som ere i Besiddelse af en effectiv Formue, der ganske eller tildeels benyttes som Middel til at drive Næringen i større Omfang. Allerede Udtrykket „effectiv“ Formue giver Anledning til at spørge, hvad derved skal forståes, og, om man end vil bortsee derfra, bliver der Tvivl om, naar Formuen kan siges at benyttes som Middel til at drive sin Næring i større Omfang, hvilket forudsætter en Sammenligning med noget Mindre, og at kun den Formue skulde beskattes, som den Næringsdrivende maatte eie, hvormod man ikke behøvede at see